

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. V., P.**, zastúpený advokátkou: JUDr. J. F., Š., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/9606-65349/2005/999609-r zo dňa 13.10.2005 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 4S/24/2005-62 zo dňa 05.09.2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 4S/24/2005-62 zo dňa 05.09.2007 **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

Štát **n e m á** právo na náhradu trov konania voči žalobcovi.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu ako nedôvodnú. Uviedol, že v tomto prípade bol daný dôvod na začatie daňového exekučného konania a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia – platobného výmeru zo dňa 20.10.2000, v zmysle ktorého si žalobca nesplnil svoju povinnosť uhradiť penále za oneskorenú úhradu dane z prevodu a prechodu nehnuteľností a z tohto dôvodu vyhodnotil prvostupňový súd žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa vydané v súlade so zákonom. Prvostupňový súd správne uviedol, že nebolo potrebné sa zaoberať námietkami žalobcu týkajúcimi sa porušení ustanovení zák.č. 71/1967 Zb. správnom konaní, pretože použitie všeobecných predpisov v správnom konaní, v daňovom konaní a v daňovom exekučnom konaní je vylúčené (§ 101 zák.č. 511/1992 Zb.).

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc, že postup súdu považuje za nesprávny, domáha sa jeho zrušenia

a vrátenia veci na nové konanie dôvodiac tým, že právna zástupkyňa žalobcu sa z dôvodu kolízie nemohla zúčastniť na pojednávaní a u žalobcu došlo k takému zhoršeniu zdravotného stavu, že nebol spôsobilý dostaviť sa na pojednávanie a dňa 05.09.2007 o 11.00 hod. a realizovať tak svoje práva. Z tohto dôvodu považuje konanie za postihnuté vadou, keďže neboli splnené podmienky konania na vyhlásenie rozsudku, keďže neprišlo k úplnému zisteniu skutkového stavu a žalobca nemohol uplatniť dôkazy vo veci.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol Najvyššiemu súdu SR, aby rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 4S/24/2005-62 zo dňa 05.09.2007 ako vecne správny potvrdil, poukazujúc na § 250g ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sa účastníci konania na pojednávanie nedostavia môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti. Konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

Najvyšší súd SR preskúmal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a rozhodol podľa § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, keďže sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov a konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p. zastavil.

Podľa § 248 písm. a/ O.s.p. súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutie týkajúce sa vedenia konania.

Podľa názoru odvolacieho súdu daňová exekučná výzva je takým procesným rozhodnutím, ktorým sa upravuje len vedenie exekučného konania a nie je základným rozhodnutím pre daňové exekučné konanie. Exekučným titulom a podkladom na vydanie exekučnej výzvy sú právoplatné a vykonateľné platobné výmery alebo iné rozhodnutia, ktorým sa vyrubuje daň, penále a ktoré sa následne, po vzniku daňového nedoplatku, stávajú základom pre daňové exekučné konanie. Daňová exekučná výzva je rozhodnutie, ktorým správca dane vyzve daňového dlžníka (žalobcu) na úhradu daňového nedoplatku. Z uvedených dôvodov má teda exekučná výzva charakter procesného rozhodnutia, ktoré sa týka len vedenia exekučného konania, ktorým sa vykonáva povinnosť uložená daňovému dlžníkovi, v tomto prípade žalobcovi v platobnom výmere č. 696/210/49304/2000/HŽ zo dňa 20.10.2000, v ktorom boli žalobcovi vyrubené penále za oneskorenú úhradu dane z prevodu a prechodu nehnuteľností vo výške 0,5% z nedoplatku dane za každý deň omeškania v celkovej výške 123 990 Sk. Platobný výmer nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.11.2000. Daňové exekučné konanie začal správca dane vydaním rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania dňa 03.08.2000 a to na podklade exekučného titulu, ktorým je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov zo dňa 17.07.2002 č. 200/89013, ktorý bol zostavený z údajov evidencie daní daňového dlžníka ku dňu 17.07.2002.

Podľa § 74 zák.č. 511/1992 Zb. je deň vyhotovenia výkazu daňových nedoplatkov dňom jeho vykonateľnosti.

Uvedené rozhodnutie napadnuté žalobou preto v zmysle § 248 písm. a/ O.s.p. nepodlieha preskúmaniu súdom a krajský súd mal postupovať vo veci tak, že konanie vzhľadom k uvedenému, podľa § 250d ods. 3 O.s.p. konanie uznesením zastaviť z dôvodu, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Krajský súd preto pochybil, keď prejednal vec v merite veci. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p., konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p. zastavil, pri čom neprihliadol na námietku odvolateľa, že krajský súd rozhodol v rozpore s O.s.p., keď vec prejednal a vyhlásil rozsudok v neprítomnosti žalobcu, ktorý sa ospravedlnil zo zdravotných dôvodov a to z viacerých dôvodov. Ospravedlnenie žalobcu vo forme faxu bolo doručené do spisovej kancelárie až nasledujúci deň po uskutočnenom pojednávaní dňa 06.09.2007 a doplnené písomným podaním žalobcu, ktoré bolo podľa prezentačnej pečiatky podateľne Krajského súdu v Košiciach doručené súdu dňa 11.09.2007. Predovšetkým je tu rozhodujúce s poukazom na vyššie uvedené, že vec nepatrí do právomoci súdu a teda bolo potrebné vo veci vydať len uznesenie, ktoré je možné vydať aj v neprítomnosti účastníkov konania.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a keďže žalobca nemal v konaní úspech nepriznal mu nárok na náhradu trov konania. Zároveň rozhodol, keďže bol žalobca oslobodený od súdnych poplatkov, že štát nemá právo na náhradu trov konania voči žalobcovi (§ 148 ods. 1 O.s.p.). Úlohou prvostupňového súdu bude opakovane rozhodnúť o odmene pre ustanovenú advokátku za úkony právnej služby, ktoré vo veci vykonala.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 24. apríla 2008

JUDr. Ivan R U M A N A , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková